

7) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om det kgl. Teaters
Stilling og økonomiske Forhold.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

105de Møde.

Lørdag den 1. April, Kl 1¹/₂.

Formanden: Ved Folketingsmændene for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) og Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) er modtaget et Andragende fra Aarhus Byraad om, at den militære Styrke, der hidtil har haft Garnison i Aarhus, ikke maa blive reduceret.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ville blive omdelte, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forkyndelse af Stævninger i Udlandet m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 741—742).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Bülow): I den internationale Overenskomst, der blev afsluttet og er bleven bekendtgjort under 19. Maj 1909, findes bl. a. den Bestemmelse, at enhver af de Stater, som have tiltraadt Overenskomsten, skal kunne lade retslige Forkyndelser, som ere bestemte for Personer, som befinde sig i Udlandet, foretage ved sine diplomatiske eller konsulære Agenter i det fremmede Land; dog for saa vidt der er Tale om Forkyndelse for andre end Undersaatter i den paa-gældende Stat, udfordres Samtykke af den Stat, i hvilken Forkyndelsen sker. I Henhold til denne Overenskomst er der sket

Henvendelse til Regeringen om at tillade, at Forkyndelse fandt Sted her i Landet ved udenlandske Konsuler og Gesandter. Imidlertid formenter jeg, at en saadan Tilladelse ikke kunde gives, uden at Regeringen var bemyndiget dertil ved Lov, eftersom Spørgsmaalet om, hvorledes Stævninger skulle forkyndes, er ordnet af Lovgivningsmagten senest ved Lov af 11. April 1890. Paa den anden Side indsaar jeg den Betydning, det havde, at saadanne Traktater blive afsluttede, idet det nemlig altid er gaaet saaledes, at naar vi her i Landet skulle forkynde en Stævning for en i Udlandet boende Person, skal det ifølge Lov af 11. April 1890 ske paa den i det paa-gældende Land foreskrevne Maade, og ingen af os, som skulle besørge det her i Landet, har vidst, hvorledes Stævningen skal forkyndes i Udlandet. Jeg tror, at ærede Medlemmer, der ligesom jeg ere eller have været Sagførere, ville give mig Ret i, at man altid stod i Forlegenhed, naar man skulde have en Stævning forkyndt i Udlandet, særlig naar det var et Land, man ikke til daglig havde Forretningsforbindelse med. Derfor tror jeg, det er en stor Lømpelse i de gældende Regler, som opnaas ved denne Lov og de i Henhold til samme afsluttede Traktater, at man nu kan bestemme, at Stævning kan forkyndes af Gesandter eller Konsuler, og at man altsaa kan afslutte Traktater, som berettigede Danmark til at lade sine Konsuler eller Gesandter forkynde Stævning til danske Domstole for Folk, som opholde sig i Udlandet, og ligeledes tillade, at herværende Repræsentanter for fremmede Magter forkynde Stævning for deres Domstole for her i Landet boende Undersaatter. Dernæst er der føjet til i Loven, at de nærmere Regler om Forkyndelsesmaaden kunne fastsættes af Regeringen, idet jeg formenter, at det var bedst at have den udtrykkelige Udtalelse derom i Loven, da det ikke alene udtales, at Regeringen er bemyndiget til at lade Gesandter og Konsuler forkynde, men ogsaa, at Forkyndelsesmaaden nærmere kan fastsættes ved Lov. Saa har man ogsaa Haand i Hanke med, hvorledes Forkyndelsen finder Sted. Lovforslaget er uforandret gaaet igennem Landstinget, og jeg tillader mig at anbefale det til hurtigt Fremme ogsaa i dette Ting.

Effersøe: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at udtale vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslag og til de Udtalelser, der bleve fremsatte af den højt-